

## ธรรมสังฆจรที่โอไฮโอ

เมื่อวันศุกร์ที่ 10 มิถุนายน 2554 ตื่นนอนแต่เช้าตรู่เดินออก  
กำลังรอบๆวัดพุทธปัญญาประมาณสามสิบนาทีก็กลับมาอาบน้ำ  
เตรียมตัวรับประทานอาหารเช้าแบบง่ายๆ ด้วยข้าวโอ๊ตจืดๆ หนึ่งถ้วย แล้ว  
จึงเตรียมตัวเดินทางไปแสดงธรรมที่วัดปากน้ำ  
อเมริกา เมืองเคตัน มลรัฐโอไฮโอ ซึ่งมีพระวิเทศก์  
วิสุทธิคุณ ท่านเจ้าคุณที่หนุ่มที่สุดในประเทศ  
สหรัฐอเมริกาเป็นเจ้าอาวาส เนื่องในโอกาสที่วัด  
แห่งนี้สร้างมาได้ครบเจ็ดปี



คุณ โยมสวัสดิ์และคุณ โยมวิไล สองอุบาสกและอุบาสิกาที่  
ถวายความอุปถัมภ์วัดพุทธปัญญามาเป็นเวลาหลายปี ได้พิจารณา



ไว้ว่า เวลาที่จะเดินทางไปปฏิบัติ  
ศาสนกิจที่ไหนที่จะต้องเดินทางไป  
ขึ้นเครื่องบินที่สนามบินออนตารีโอ

ขอความกรุณาบอกให้ทราบด้วยคุณ โยมทั้งสองจะถวายความสะดวก

ด้วยการขับรถยนต์รับส่งที่สนามบินเอง หากเป็นเวลาอาหารเช้า หรือเพลก็จะถวายอาหารเสียก่อนเวลาเดินทางเพื่อไม่ต้องเป็นห่วง เรื่องการนั้น

เวลา 8.00 น. คุณ โยมสวัสดิ์ได้มารับไปรับประทานอาหารที่บ้านก่อนที่ จะขึ้นเครื่องบินเดินทางไปโอไฮโอในเวลาสิบเอ็ดนาฬิกาสามสิบ นาที นับว่าสะดวกสบายจริงๆ ขอขอบคุณและอนุโมทนาคุณ โยมผู้ใจบุญทั้งสองมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เครื่องบินออกจากสนามบินออนตารีโอ มลรัฐแคลิฟอร์เนียมุ่งสู่ สนามบินคัลลัส มลรัฐเท็กซัส เนื่องจากเวลาของมลรัฐเท็กซัสและ มลรัฐแคลิฟอร์เนียต่างกันสองชั่วโมงเครื่องบินจึงบินถึงสนามบิน คัลลัสเวลาบ่ายสามโมงสามสิบเจ็ดนาที กว่าจะได้ออกจาก เครื่องบินเดินทางไปต่อเครื่องบินอีกลำหนึ่งเพื่อเดินทางต่อไปยัง โอไฮโอใช้เวลาหลายนาทีเหมือนกันเพราะสนามบินคัลลัสกว้างใหญ่ มาก เมื่อลงเครื่องบินที่ตึกผู้โดยสารแห่งหนึ่งแล้วต้องเดินทางไป ยังตึกผู้โดยสารอีกตึกหนึ่ง ต้องนั่งรถไฟเล็กๆ ไปแล้วเดินต่อไป

อีกไกลมากจึงจะถึงประตูขึ้นเครื่องต่อไป

จากนั้นก็รอเครื่องบินที่จะต่อไปโอไฮโอจนถึงเวลาหนึ่งทุ่มสี่สิบห้า นาที วันนั้นอากาศที่ดัลลัสร้อนมากจนรู้สึกได้ว่าร้อนจริงๆ แม้จะอยู่ในห้องแอร์ก็ตาม ได้ทราบภายหลังว่าระดับความร้อนวันนั้นสูงถึงเก้าสิบสี่องศาฟาเรนไฮต์ ร้อนแบบไม่ธรรมดาทีเดียว

กว่าจะเดินทางถึงวัดปากน้ำอเมริกาได้ก็เป็นเวลาร่วมสี่ทุ่มกว่า พอไปถึงสนามบินโอไฮโอฝรั่งคนหนึ่งนามว่า มิทเชล มารอรับที่ทางออกจากสนามบิน โดยเมื่อเดินผ่านมิทเชล ให้สัญญาณด้วยการเรียกชื่อว่า อาจารย์ครับไปวัดปากน้ำอเมริกาครับ เขาพูดไทยชัดเจนเพราะมีภรรยาเป็นคนไทยซึ่งเกิดที่จังหวัดระนอง ต่อมาได้ทราบว่านายมิทเชลคนนี้เป็นเจ้าภาพบริจาคตัวเครื่องบินไปกลับครั้งนี้ด้วยตัวของเขาเองและรับเป็นผู้ดูแลเอาตมาจนกระทั่งกลับ ขอขอบคุณคุณมิทเชลมา ณ โอกาสนี้ด้วย จากการที่ได้รับความบริการจากเขาตั้งแต่ต้นจนจบ ทำให้ระลึกถึงพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่หกว่า **อันความกรุณา**



## ปราณีจะมีใครบังคับก็หาไม่ หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จาก ฟากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน

เมื่อเดินทางไปถึงวัดปากน้ำอเมริกาท่านเจ้าคุณพระวิเทศกวี

สุทธิคุณ

แม้ว่า

ท่านได้



ได้กรุณามาต้อนรับด้วยตัวเอง

เวลาจะดึกตื่นโกล้เที่ยงคืนแล้ว

ถวายกุฏิให้พักหนึ่งหลัง มีห้องน้ำ

อยู่ภายในสะดวกสบาย สนทนาปฏิสนธารกันเพียงเล็กน้อยก็ขอ

อนุญาตท่านจำวัดเพราะการเดินทางเหน็ดเหนื่อยพอสมควร

เนื่องจากเวลาที่วัดปากน้ำอเมริกาเมืองเดตันกับเวลาที่วัดพุทธ

ปัญญาแตกต่างกันประมาณสามชั่วโมง จึงรู้สึกว่ากลับไปไม่ได้ไม่

นานนักก็ได้ยินเสียงท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาสมาเคาะประตูนิมนต์ไปฉัน

เช้าเวลาเจ็ดนาฬิกาตรง ตื่นเช้าขึ้นมาฟ้าสลัวนิดหน่อย เมื่อนั้น

เสร็จแล้วแสงแดดก็ส่องเข้ามาทั่วบริเวณวัด

อากาศไม่ร้อนอบอ้าวมากนัก ฉันเข้าแล้ว

ก็ออกเดินรอบๆ วัดชมธรรมชาติภายใน



บริเวณวัดที่มีเนื้อที่ถึงแปดเอเคอร์ นับว่าวัดทางตะวันตกกลางแทบทุกแห่งจะมีเนื้อที่กว้างใหญ่รุ่มรื่นไปด้วยแมกไม้เพราะราคาที่ดินไม่แพงนัก ประกอบกับดินแดนแถบนี้พออย่างเข้าฤดูร้อนพืชพันธุ์ทั้งหลายก็จะกลายเป็นสีเขียวชอุ่มไปทั่วทุกหนทุกแห่ง นับว่าเป็นแหล่งที่ให้ความชื่นตาอันเป็นที่มาของความชื่นใจ

ท่านเจ้าอาวาสได้แบ่งพื้นที่เป็นสองส่วนคือ ส่วนที่มีอาคารที่พักและ ส่วนที่เป็นป่า ตรงกลางป่าท่านได้สร้างอุโบสถธรรมชาติขึ้นมา



อย่างเรียบง่ายได้ความสงบดีมาก ท่านเจ้าคุณเองก็ใฝ่สงบ ได้พบกันที่วัดพระมหาชนกคราวที่ท่านไปปฏิบัติธรรมร่วมกับพระธรรมทูตสายสหรัฐอเมริกาที่วัดพระ

มหาชนก โดยพระทุกรูปได้จำวัดในต้นที่ไต้ต้นไม้เพื่อรับกายวิเวกจิตวิเวก และอุปธิ วิเวกพร้อมๆกันไป ท่านจึงนอนกลดนอนเด่นที่ภายในวัดของท่านเนื่องๆ

เดินออกกำลังภายในวัดรับอากาศสดชื่นแล้วกลับมาสนทนาธรรมกับท่านอุทัยซึ่งอาศัยอยู่ที่วัดป่าในเขตพื้นที่อำเภอทองผาภูมิ

จังหวัดกาญจนบุรี อยู่กับชนเผ่ากะเหรี่ยง

ท่านชอบเดินทางท่องเที่ยวหาประสบการณ์

ไปหลายประเทศหลายท้องถิ่น ท่านเป็น



พระที่มีอารมณ์ขันมากใช้คำแปลกๆ ที่ชวนให้คิด เช่น เราสนทนา

ธรรมกันตอนหนึ่งถึงสถานการณ์แห่งพระสงฆ์ไทยที่นับวันแต่จะมี

เกจิอาจารย์มากขึ้นทุกที พระเกจิอาจารย์เหล่านี้ถูกยกย่องว่าเป็นผู้รู้

เอง เห็นเองในธรรม ไม่ค่อยนำพาถึงหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า

หรือบางรูปแสดงภูมิโอดวอดตนเองให้คนรู้เป็นนัยๆ อ้อมๆ ว่าเป็น

พระอรหันต์หรือเป็นพระพุทธเจ้าเองก็มีมากขึ้น ตนเองคิดนึก

หรือมีประสบการณ์อะไรก็นำมาสอนไปตามที่ตนเองคิด จะถูก

จะผิด จะเป็นคุณเป็นโทษ จะเบียดเบียนตนเองหรือผู้อื่นแค่ไหน

ไม่เป็นไรขอให้ประชาชนเชื่อเลื่อมใสก็พอ โดยไม่ต้องคำนึงว่าสิ่ง

ที่ตนสอนไปนั้นจะขัดกับหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาหรือไม่

อย่างไร การอวดคุณวิเศษในลักษณะต่างๆ มีมากขึ้น โดยผู้อวด

ตั้งใจอวดเพื่อให้คนเชื่อ ลุ่มหลง แล้วถือโอกาสขายเครื่องรางของ

ขลังที่ตนเองและพวกพ้องบริวารผลิตและนำติดตัวไปจำหน่ายทุกหน

ทุกแห่งที่ท่านผู้วิเศษย่างกรายไป หากผู้วิเศษไปอวดอุตริมนุชย  
 ธรรมแล้วคนเชื่อถือก่อนข้างมาก ก็จะมีหน้ามำถามว่ามีของดีติด  
 ตัวมาบ้างไหม ลูกศิษย์ผู้วิเศษก็จะนำเอาเครื่องรางของขลังเหล่านั้น  
 ออกมาขาย หน้ามำจะถูกลักจอบซื้อด้วยท่าทางที่อยากจะได้ไว้มาก  
 ยังมีสื่อช่วยประ โคมอีกแรงหนึ่งความเชื่อแบบไม่ลืมหูลืมตา ไม่ต้อง  
 คิด ก็จะกระจายไปอย่างรวดเร็ว คราวนี้แหละเหยื่อและแมงเม่า  
 ตัวจริงก็จะกระ โดคเข้ากองไฟกันเป็นทิวแถว

ท่านอุทัยยอมยืมฟังด้วยความตั้งใจแล้วปล่อยคำคมออกมาว่า  
 เดียวนี้เกจิอาจารย์แบบบ่มแก๊สกำลังผูกเป็นดอกเห็ดในฤดูฝน  
 เพราะผู้คนต้องการที่พึ่งที่รวดเร็วจับใจ ไม่ต้องคิด มีมากขึ้น  
 เกจิอาจารย์ที่มีอยู่ไม่พอบตอบสนองความต้องการของประชาชน จึง  
 ต้องสร้างเกจิอาจารย์แบบบ่มแก๊สขึ้นมา

ถามท่านว่าเกจิอาจารย์บ่มแก๊สเป็นอย่างไร

ท่านให้ความเห็นว่า คือพระเด็ก ๆ ที่บวชมาไม่กี่พรรษา ไม่ได้  
 ศึกษาเล่าเรียนอะไร แต่วางท่าคล้ายๆ เกจิอาจารย์ อวดอุตริมนุชย

ธรรมว่ามีคุณวิเศษอย่างนั้น อย่างนี้ สามารถพูดคุยกับผีเปรตในป่าช้าไหนได้บ้าง สามารถคุยกับงูเงี้ยวเขี้ยวขอได้ เรียกภูตผีปีศาจหรือเทวดาตามชั้นต่างๆ มารับใช้ได้อย่างบ่าวไพร่ สามารถเรียกพระเจ้าใหญ่ที่ทรงพระคุณอันสูงส่งในอดีต เช่น สมเด็จพระที่นั่งมณเฑียรไปแล้วเป็นร้อยปีมาพูดคุยกันได้ง่ายๆ ที่บังอาจมากไปกว่านั้นก็คือ พระพุทธเจ้าและพระสาวกต่างๆ ที่ปรินิพพานไปแล้วมาแสดงธรรมให้ตนฟังก่อนจะบรรลุนิพพานวิเศษ ซึ่งเรื่องแบบนี้ไม่เคยเกิดขึ้นแก่พระอานนท์องค์อุปถัมภ์จากใกล้ชิดพระพุทธเจ้า เรียกว่าโกหกกันหน้าด้านๆ ดังคำที่เรียกขานกันในครั้งพุทธกาลว่าพวกอลัชชี แปลว่าหน้าด้านหรือหน้าไม่อาย

อลัชชีพวกนี้แหละเรียกว่าเกจิบมแก๊ส คังเร็ว รวยเร็ว ทนใจ อยาก เมื่อได้ทรัพย์สิ้นจากการค้าขายความมั่งงายมากๆ ก็มักจะหลงระเริงไปกับวัตถุเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ ไม่ว่าจะที่พักรู รถมาม มีบริวารติดตามคอยรับใช้ตามใจปรารถนาตั้งชีวิตของมหาเศรษฐีทั่วไปที่เสพมากเท่าไรก็หาความสุขแทบจะไม่พบ อันเป็นการใช้ชีวิตสวนทางกับวิถีแห่งพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายที่ใช้สอย



บริโภคทรัพยากรเพียงน้อยนิดแต่มีความสุขสูงสุด เพราะท่าน  
 ได้รับความสุขจากความสงบมิใช่ความสุขจากการเสพเพื่อสนอง  
 กิเลสตัณหาที่มีรู้จักพอ

ลูกศิษย์ลูกหาของอลัชชีเหล่านี้มักจะยกย่องอาจารย์ที่แสนวิเศษ  
 ของตนว่าเป็นพระอรียะ แต่พฤติกรรมที่เต็มไปด้วยอวิชา ตัณหา  
 อูบาทานที่แจกของขลังเครื่องรางกันอย่างลือลั่นสนั่นเมืองด้วยมนต์  
 คาถาแห่งสีลัพตปรามาสทั้งหลายจะเป็นได้ก็เพียงจอมขมังเวทย์  
 เท่านั้น ถึงจะเป็นจอมขมังเวทย์ก็คงจะเป็นได้แค่จอมขมังเวทย์  
 จอมปลอม เช่น มีคนเล่าลือกันว่าเกจิบ่มแก๊สคนหนึ่งเหยียบที่ไหน  
 รวยที่นั่น หากเป็นเช่นนั้นจริงจะไปปลุกปั้นเสกเครื่องรางของ  
 ขลังของเทพเทวาหรือผีसाงต่างๆ นานามาเร่ขายทำไม แค่นี้ไป  
 เดินมาภายในวัดทรัพย์สินเนืองนองไหลมาเทมา หรือหากมีเวลา  
 ว่างก็น่าจะมีเมตตาไปเดินแถวๆ บ้านคนยากคนจนข้างวัดบ้างพวก  
 เขาจะลืมนตาอ้าปากได้เสียที ถ้าจะให้ดีกว่านั้นก็ขอเชิญเดินย่ำทั้ง  
 ประเทศไทย คนไทยไม่ต้องรอนักการเมืองเก่งมาบริหารประเทศ  
 ขอเพียงเกจิอาจารย์เหยียบย่ำแล้วรวยประเทศไทยก็จะเจริญรุ่งเรือง

ศิริไลซ์มั่งคั่งหาประเทศไหนเทียมไม่ได้อีกแล้ว แต่หากทำอย่าง  
ที่วันนี้ไม่ได้ก็จะกลายเป็นเกจิติแต่พูด ลวงโลกหรือโกหกทั้งเพ

เมื่อถามท่านว่าเกจิสูกาคาตันนั้นเป็นอย่างไร พระเกจิเหล่านี้  
ส่วนใหญ่เป็นพระที่ดี มีจริยวัตรตรงงาม บวชมานาน สวดมนต์ไหว้  
พระเจริญภาวนาอย่างเคร่งครัด เริ่มตั้งแต่ชาวบ้านรอบๆ วัดให้  
ความเคารพแล้วขยายความเคารพออกไปในวงกว้างด้วยการปฏิบัติ  
ดีๆ ถ้วนๆ ไม่เสแสร้ง ไม่อวดอ้างคุณวิเศษ ไม่ต้องโฆษณา ไม่ต้อง  
ตบตาแต่ประการใด แม้ใครไปถามว่ามีคุณวิเศษอันใด ท่านก็จะ  
ไม่เล่าคุณวิเศษอันใดให้ใครฟังเพราะท่านเป็นพระลัทธิที่มีความละเอียด



เช่น คราวหนึ่งคุณสุทธิชัย หยუნไปกราบหลวง  
พ่อคุณเกจิชื่อดังของจริงแล้วถามว่า หลวงพ่อ  
ได้ญาณจริงไหมครับ ท่านตอบทันทีว่า กูก็

มีญาณของกูนั้นแล้ว แต่มีญาณโตงเตง  
ไม่มีญาณอื่น



คราวหนึ่งหนุ่มคนหนึ่งรับเหรียญ  
ของหลวงพ่อกูไปห้อยแล้วขับมอเตอร์ไซค์ล้มได้รับบาดเจ็บ ไป

ถามหลวงพ่อกุณว่า หลวงพ่อครับทำไมหลวงพ่อจึงไม่คุ้มครองผม  
ครับ

ท่านถามว่ามิ่งเร่งเท่าไร

หนุ่มคนนั้นบอกว่าร้อยยี่สิบครับ

ท่านบอกว่ากุโศกลงตั้งแต่มีงีบปิดเปลือกแล้ว

ท่านบอกว่าท่านให้เหรียญไปด้วยความเมตตา แต่ไม่ได้

บอกว่าจะวิเศษวิโสอย่างไร หรือเกจดี ๆ แต่ในอดีตทุกท่านต่างดี  
ขึ้นมาเพราะคุณแห่งศีลที่ปฏิบัติมา คุณแห่งภavanaที่สะสม กลิ่นศีล  
และความดีที่หอมทวนลมของพระผู้เฒ่าเหล่านี้ จึงมีอำนาจโน้มน  
นำวจิตใจให้ลูกศิษย์ลูกหาเคารพนับถือด้วยความจริงใจ ไม่ต้อง  
อาศัยการโฆษณาชวนเชื่อกันแบบสินค้าในตลาดทั่วไป เปรียบ  
ผลไม้ ท่านเหล่านั้นก็เป็นเกจิอาจารย์ที่สุกงอม หวานหอมน่ารับ  
ประทาน

คุยกันไปจนถึงเวลาอาหารเพล มีญาติโยมมาถวายเพลหลาย  
คน เมื่อนั้นเพลเสร็จแล้วก็อนุโมทนาท่านแก่ญาติโยมเพื่อให้

ปลาบปลื้มยินดีในทานที่ให้ไปแล้ว การให้คือการแสดงความ  
เมตตากรุณาออกมาเป็นรูปธรรมชนิดหนึ่ง บุญที่ได้แท้ๆ หาก  
สังเกตจิตใจว่า ก่อนให้มีความรู้สึกเป็นสุข กำลังให้เป็นสุข ให้เสร็จ  
แล้วนึกถึงคราวใดก็เป็นสุขขึ้นมาครานั้น

เมื่ออนุโมทนาเสร็จแล้วท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาสได้นัดหมายญาติ  
โยมว่า หลังจากทำวัตรเย็นกันแล้วเวลาหนึ่งทุ่มก็จะได้ฟังธรรม  
ภาคเย็นกันต่อไป

ช่วงบ่ายๆ มิทเชลและภรรยาได้นิมนต์ไปชมพิพิธภัณฑ์เครื่อง  
บินตั้งแต่ยุคเริ่มต้นจนกระทั่งถึงยุคปัจจุบัน เพราะเมืองเดตันเป็น  
บ้านเกิดของสองพี่น้องตระกูลไรท์ คือ วิลเบอร์และออวินไรท์ที่ได้



พยายามค้นคว้าวิชาทำเครื่องบินและพยายาม  
ทดลองหลายครั้งหลายหนจนเป็นแรงบันดาลใจให้นักวิชาการต่างๆ หันหน้ามาสนใจที่จะ  
บินขึ้นบนอากาศให้ได้ จากการค้นคว้าและทดลองจริงๆ ของสอง  
พี่น้องตระกูลไรท์และบุคคลอื่นๆ ที่ทุ่มเทกับการค้นคว้านี้เพียงไม่ถึง

ยี่สิบปีของการศึกษาทดลองและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การผลิตเครื่องบินจนบินได้ก็ประสบความสำเร็จและนับว่าหลังจากสำเร็จแล้วก็พัฒนาการอย่างรวดเร็วทุกๆ ด้านที่นำมาปรับปรุงเครื่องบินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น พร้อมกันนั้นโรงเรียนการบินหลายแห่งทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาที่เปิดให้ผู้รักการเป็นนักบินได้เล่าเรียนกัน สงครามโลกครั้งที่หนึ่งจึงมีเครื่องบินไปใช้ในภารกิจสงครามเป็นจำนวนมาก เครื่องบินยุคสงครามโลกครั้งที่หนึ่งจึงเป็นยุคเริ่มต้นแห่งรุ่งอรุณที่มนุษย์จะเดินทางทางอากาศอย่างแท้จริง พวกเราได้เดินชมเครื่องบินตัวอย่างตั้งแต่เครื่องบินลำแรกที่ใช้ทดลองจนกระทั่งเครื่องบินที่ใช้ในสงครามเวียดนามจนถึงปัจจุบันในพื้นที่สามตึกใหญ่ๆ ได้ความรู้และได้ข้อคิดว่า การค้นคว้าแสวงหาทุกอย่างต้องใช้อิทธิบาทสี่เหมือนกัน คือต้องมีฉันทะ พอใจในสิ่งนั้น วิริยะ พากเพียรพยายามอย่างไม่หยุดหย่อน จิตตะ เอาใจใส่ฝึกฝนและจดจ่อต่อสิ่งนั้นชนิดกัดไม่ปล่อยจนเห็นผล วิมังสา ไตร่ตรอง ปรับปรุง แก้ไขพัฒนาจนการค้นคว่านั้นมีประสิทธิภาพที่สุด

ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ให้ความสะดวกสบายแก่นุชย์ทุกวันนี้ ล้วนเป็นผลจากการปฏิบัติธรรมคืออิทธิบาทสี่และธรรมะอื่นๆ ประกอบกันทั้งสิ้น นี่แหละการปฏิบัติธรรมนำสุขในทุกขั้นตอน ของชีวิต

หลังจากได้เดินชมพิพิธภัณฑ์กันจนทั่วแล้วจึงเดินทางกลับวัด อาน้ำชำระร่างกายเสร็จแล้ว เวลาหนึ่งทุ่มได้เดินทางไปแสดง ธรรมในธรรมศาลาซึ่งตัดแปลงมาจากโรงเก็บรถแทรกเตอร์และ อุปกรณ์การเกษตรของเจ้าของพื้นที่เก่า เป็นโรงรถขนาดใหญ่ท่าน เจ้าคุณเจ้าอาวาสปรับปรุงใหม่ให้ใช้งานได้อย่างสะดวก

วันนี้ญาติโยมมาร่วมทำวัตรสวดมนต์เย็นกันเต็มศาลา ได้ ทราบว่าเย็นวันเสาร์และวันอาทิตย์ วันหยุดสุดสัปดาห์แบบนี้ญาติ โยมจะแต่งชุดขาวมาสวดมนต์และสวดบทซัมมจักกัปปวัตนสูตรกัน เป็นประจำ

วันนี้จึงถือโอกาสบรรยายธรรมเรื่อง ประโยชน์ของการสวด มนต์และเนื้อหาแห่งซัมมจักกัปปวัตนสูตรให้ญาติโยมได้ฟังกันอย่าง

เต็มอิ่มเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงสามสิบนาที โดยโครงสร้างของการบรรยายได้กล่าวถึงการสวดมนต์เป็นการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาตามแบบมุขปาฐะตามแบบโบราณเพื่อทรงจำและถ่ายทอดต่อไป เมื่อจำได้แล้วแม้ไม่มีเทคโนโลยีใดๆ พระธรรมที่นำมาสวดท่องบ่นก็ยังอยู่ดังที่โบราณเคยปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงยุคนี้ การสวดมนต์จึงเป็นการเน้นย้ำเพื่อให้หลักคำสอนของพระพุทธเจ้าที่นำมาสวดมีความแม่นยำขึ้น

การสวดมนต์เป็นการสร้างความสามัคคีแห่งสมาชิกของวัดให้จับกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่นเพราะมีกิจกรรมร่วมที่บริสุทธิ์ การสวดมนต์เป็นการเจริญภาวนาเพราะเป็นการพักใจไว้กับบทสวดมนต์เมื่อใจได้พัก ไม่เหน็ดเหนื่อยก็มีพลังใจทุกครั้งที่สวดมนต์

การสวดมนต์แบบพุทธศาสนาไม่เป็นไสยศาสตร์แต่เป็นการสวดเพื่อสัมผัสกับพุทธวณะที่มีอยู่ในบทสวดจนได้เห็นธรรมสัมผัสธรรมในขณะที่สวด การได้พิจารณาเห็นธรรมจากความ

รู้สึกที่สงบเยือกเย็นก็คือการเห็นพระพุทธเจ้าดังพุทธวณะที่  
 พระพุทธเจ้าตรัสว่า **ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเรา** หากการสวดมนต์  
 ทุกครั้งได้รับความสงบทุกครั้งก็คือการเข้าถึงธรรมทุกครั้ง เพราะ  
 การเข้าถึงธรรมก็คือการเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้านั่นเอง

จากนั้นก็ได้อธิบายถึงสาระสำคัญของธัมมจักกัปปวัตตนสูตร โดย  
 จับเพียงอริยสัจสี่มาแสดงเพราะเวลาไม่มากนัก โดยกล่าวถึง  
 ลักษณะความทุกข์ว่าเป็นสภาพที่เหน็ดเหนื่อย อึดอัด เจ็บปวด  
 ทรมาน บีบคั้นทั้งทางกายและทางใจ ทนได้ยาก ให้พิจารณาเฝ้าดู  
 อาการอย่างนี้ทางจิตใจที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง เป็นการศึกษาอริยสัจที่  
 ตรงประเด็น สัมผัสได้ เมื่อความทุกข์เกิดทุกครั้งก็ศึกษาทุกครั้ง  
 จะพบว่ามีความรู้สึกอย่างไร ตั้งอยู่นานแค่ไหน ดับไปแล้ว รู้สึก  
 อย่างไรต่อไป

เหตุให้เกิดทุกข์มาจากตัณหา และ ความยึดมั่นถือมั่นในขั้นทั้ง  
 ห้า ยึดถือเมื่อไรก็ทุกข์เมื่อนั้น ตัณหา ความอยากได้ อยากมี  
 อยากเป็น ไม่อยากได้ ไม่อยากมี ไม่อยากเป็นก็เช่นกัน เกิดขึ้นเมื่อ



ไรก็เฝ้าดูซัดๆ คั่นให้พบว่าตั้งอยู่นานไหม อาการเป็นอย่างไรบ้าง  
 ดับไปเมื่อไร ดับไปแล้ว รู้สึกอย่างไรบ้าง มองตรงๆ ดูซัดๆ สดๆ  
 ไม่ต้องผ่านจินตนาการ

ความดับทุกข์เรียกว่า นิโรธ คือความไม่มีกิเลสหลงเหลืออยู่ใน  
 ใจ ทุกครั้งที่เกิดกิเลสพยายามเฝ้าดูตั้งแต่เกิดขึ้น จางคลาย แล้ว  
 ค่อยๆ หายไป เมื่อกิเลสนั้นหายไปแล้วรู้สึกอย่างไร นั่นแหละคือ  
 สถานะที่สิ้นกิเลสที่ปุณฺณจะชิมลองได้แต่ยังไม่เสร็จสิ้นเด็ดขาดอย่าง  
 พระอรหันต์ทั้งหลาย เมื่อได้สัมผัสแล้วว่าความสงบให้ความสุข  
 แท้อย่างไร จะเป็นกำลังใจให้กระทำให้แจ้งซึ่งนิโรธที่เป็นอมตะ  
 ต่อไป

เส้นทางที่จะออกจากความร้อนเข้าสู่ความเย็นเรียกว่า อริยมรรค  
 มีองค์แปดคือ การปฏิบัติอันถูกต้องตรงต่อความไม่เกิดขึ้นแห่งกิเลส  
 ที่จะเผาผลาญให้เราร้อนต่อไป การดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความรู้ที่  
 สมบูรณ์ ไม่บกพร่อง มีสติอยู่ตลอดเวลา ไม่มีประกายไฟเข้ามาเผา  
 ลนจึงมีแต่ความเย็นที่ภาษาร่วมสมัยกับพระพุทธเจ้าเรียกกันว่า  
 นิพพาน

ญาติโยมทั้งหลายทุกท่านล้วนฟังด้วยความตั้งใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส  
ในบางคราวที่พิจารณาธรรมและสัมผัสได้ชัดเจน ใช้เวลาหนึ่ง  
ชั่วโมงกว่าครอบคลุมครบถ้วนตามสมควรก็อำลากันไปพักผ่อนหลับ  
นอนไปด้วยความอิ่มธรรมและอิ่มใจ

วันอาทิตย์ที่ 12 มิถุนายน 2554 เป็นวันจัดงานฉลองครบรอบ  
เจ็ดปีของการก่อตั้งวัดปากน้ำอเมริกา มีพุทธศาสนิกชนมาร่วมงาน  
ประมาณสองร้อยกว่าคนจากมลรัฐ โอไฮโอ มิชิแกน อินดีแอนาและ  
จากรัฐอื่นๆ ที่เคยมาร่วมทำบุญกันเป็นประจำ พุทธศาสนิกชน  
ส่วนใหญ่นัดกันแต่งชุดขาวเพื่อแสดงออกถึงความบริสุทธิ์และเรียบ



ง่าย ได้เริ่มกันร่วมพิธีกรรมตอนเช้าแบบ  
ง่ายๆ ด้วยการที่พระสงฆ์ 9 รูป ถวายพรพระ  
จากนั้นพุทธศาสนิกชนได้ร่วมกันทำบุญตัก

บาตร ถวายสังฆทาน ถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์และรับประทาน  
อาหารร่วมกัน

ภาคบ่ายเป็นการบรรยายธรรมเพื่อเป็นธรรมสมโภชครบรอบ

เจ็ดปีวัดปากน้ำอเมริกา พุทธศาสนิกชนทั้งหลายพึงธรรมกันด้วยความสนใจในประเด็นที่กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างวัดไว้ในพระพุทธศาสนาเพื่ออุทิศแก่พระสงฆ์ทั้งสี่ทิศและเพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้สร้างบุญที่มีผลเป็นความสุขสงบแก่ชีวิตด้วยการให้ทานสมาทานศีลและเจริญภาวนา เพื่อเพิ่มพูนความปลาบปลื้มปีติแก่จิตใจที่จะทำใจให้ได้รับความชุ่มฉ่ำตลอดเวลา จะได้ดำรงชีวิตอยู่อย่างคนมีน้ำใจ

แสดงธรรมจบลงแล้วพุทธศาสนิกชนได้ร่วมกันถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึกแล้วช่วยกันทำงานเก็บอุปกรณ์การจัดงานไม่ว่าจะเป็นโต๊ะเก้าอี้เสิร์ฟภายในพระวิหาร ส่วนเต็นท์ใหญ่และห้องน้ำเคลื่อนที่บริษัทที่ให้เช่าจะมาเก็บไปในภายหลัง

เมื่อเสร็จงานแล้วญาติโยมที่ไม่รีบร้อนหลายคนได้สนทนาธรรมกันต่อ พอถึงภาคเย็นก็มีการแสดงธรรมภาคภาษาอังกฤษมีชาวอเมริกันมาฟังกันหลายคนร่วมกับญาติโยมชาวไทย ใช้เวลาแสดงธรรมหนึ่งชั่วโมงครึ่ง โดยเน้นเรื่องทำไมจึงต้องสนใจเรื่อง

สมาธิ โครงสร้างของเรื่องก็คือชีวิตที่ปล่อยไปตามสัญชาตญาณ  
 นั้นจะถูกอวิชาแปลว่า ความไม่รู้ครอบงำอยู่ตลอดเวลา เมื่อ  
 อารมณ์ภายนอกมากระทบ ใจก็หวั่นไหวไหลตามไปทุกครั้ง ไป  
 กระทบสิ่งต่างๆ เจ็บปวดครวครวเร้าทรมาณด้วยความเปลอเรือ

พระพุทธเจ้าทรงทราบความจริงของเรื่องนี้ว่าทุกครั้งที่มีการ  
 กระทบ หากคอยเฝ้าสังเกตด้วยสติ ไม่ปล่อยการกระทบนั้นให้  
 ไหลไปตามความเปลเรือก็จะสามารถควบคุมกายหรือวาจา มิให้  
 เคลื่อนไหวไปตามใจอันเร้าร้อนหรือมีคบอดสั่งจันกระทั่งความรู้สึก  
 เร้าร้อนหรือชอบชังนั้นดับไปเอง จิตก็กลับมาเป็นปกติและอิสระ  
 อีกครั้งหนึ่ง

การทำสมาธิคือการสะสมสติเอาไว้ใช้งานยามกระทบได้อย่าง  
 ทันทีเพื่อรักษาจิตให้เป็นเสรีไม่เป็นทาสให้อารมณ์ฉุดกระ  
 ซากลากถู เพราะต้องการให้จิตปกติและเป็นอิสระจึงพากันเจริญ  
 ภาวนาหรือทำสมาธิ เปรียบเสมือนเมื่อมีความมืดก็ต้องจุดประทีป  
 เมื่อแสงสว่างๆ ขึ้นแค่นั้น ความมืดก็หายไปแค่นั้น สติและ

ปัญญาอันเป็นผลจากการภาวนาจึงเป็นแสงสว่างที่จะส่องให้ความมืด  
หายไป ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า **แสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี**

บรรยายธรรมเสร็จแล้วก่อนจะจากกันวันนั้นก็บอกว่าในโอกาส  
ที่ชาววัดปากน้ำอเมริการ่วมกันฉลองครบรอบเจ็ดปีวัดปากน้ำ  
อเมริกาคงจะได้ฟังธรรมให้ครบเจ็ดครั้ง เพราะเหตุนั้นในวัน  
จันทร์จึงแสดงธรรมอีกสองครั้งคือหลังฉันเพลและตอนเย็น ในวัน  
อังคารที่ 14 มิถุนายนอันเป็นวันที่จะเดินทางกลับ หลังจากฉัน  
ภัตตาหารเพลแล้วญาติโยมประชุมพร้อมกันในธรรมศาลาอีกครั้ง  
หนึ่งเพื่อฟังธรรมะรอบที่เจ็ดซึ่งญาติโยมได้ขอให้แสดงเป็นพิเศษ  
เรื่องกรรมที่รวมถึงการสะแกนกรรม การตัดกรรม การลดกรรมและ  
การเพิ่มกรรมแบบพระพุทธศาสนาที่ทุกคนสามารถทำได้ด้วยตนเอง  
โดยไม่ต้องไปอาศัยผู้วิเศษมาดำเนินการทางไสยศาสตร์แต่ประการ  
ใด

แสดงธรรมจบแล้ว อัมลาญาติโยมชาววัดปากน้ำอเมริกาเดิน  
ทางกลับวัดพุทธปัญญา ทุกคนต่างเรียกร้องกันว่าขอให้กลับมา

แสดงธรรมอีก จึงตอบรับญาติโยมไปว่าจะมาแสดงธรรมอีก  
 แน่นอนในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2554 เพราะท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาส  
 และท่านเจ้าภาพสองท่านที่จะทอดกฐินได้นิมนต์ไว้แล้วตั้งแต่บ่ายๆ  
 วันอาทิตย์ที่ 12 มิถุนายน 2554 อันเป็นวันที่แสดงธรรมภาคบ่ายเสร็จ  
 ใหม่ๆ

แม้การเดินทางมามจรรัฐโอไฮโอเป็นครั้งแรก แต่ได้รับการ  
 ตอบรับจากญาติโยมเป็นอย่างดีเห็นियวแน่นอน ทั้งนี้เป็นเพราะญาติ  
 โยมเหล่านี้มีพื้นฐานศรัทธาในพระพุทธศาสนา ไม่เบียดเบียนต่อการฟังธรรมจึง  
 สามารถจัดรายการธรรมสโมสกรบรอบเจ็ดปีด้วยการฟังธรรมครบ  
 เจ็ดรอบ ขออวยพรให้ท่านเจ้าคุณพระวิเทศกวีสุทธิคุณ เจ้าอาวาส  
 วัดปากน้ำอเมริกาและพุทธศาสนิกชนผู้ฟังธรรมทั้งหลายจงมีความ  
 สุข ความเจริญตามสมควรแก่ธรรมะที่ได้ปฏิบัติอย่างดีแล้วตลอดไป  
 เอื้อ

วันพุธที่ 15 มิถุนายน 2554

ณ. วัดพุทธปัญญา

เวลา 15.00 น.



ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้า (Sky temple no boundary)

[www.skytemple.org](http://www.skytemple.org)